

24 de juny

SANT JOAN BAPTISTA (B) (naixement)

Lectura del llibre d'Isaïes (Is 49,1-6)

Escolteu-me, illes i costes, estigueu atents, pobles llunyans: Abans de néixer, el Senyor em cridà, quan era al si de la mare, ell pronuncià el meu nom, convertí els meus llavis en una espasa tallant i em cobrí amb l'ombra de la seva mà, féu de mi una fletxa aguda, em guardà en el seu buirac, i em digué: «Ets el meu servent, Israel, estic orgullós de tu.» Jo estava pensant: «M'he cansat en va, he consumit les meves forces per no res.» De fet el Senyor sostenia la meva causa, el meu Déu em guardava la recompensa. El Senyor m'ha format des del si de la mare perquè fos el seu servent i fes tornar el poble de Jacob, li reunís el poble d'Israel; m'he sentit honorat davant el Senyor, i el meu Déu ha estat la meva glòria; però ara ell em diu: «És massa poc que siguis el meu servent per a restablir les tribus de Jacob i fer tornar els supervivents d'Israel; t'he fet llum de tots els pobles perquè la meva salvació arribi d'un cap a l'altre de la terra.»

Salm responsorial Sal 138: 1, 3, 13-15

Heu penetrat els meus secrets, Senyor, i em coneixeu, / vós veieu quan m'assec o quan m'aixeco, / descobriu de lluny estant els meus propòsits, / sabeu bé si camino o si reposo, / us són coneguts tots els meus passos

Vós heu creat el meu interior, / m'heu teixit en les entranyes de la mare. / Us dono gràcies per haver-me fet tan admirable, / és meravellosa la vostra obra.

Us era tot jo ben conegut, / res de meu no us passava per alt / quan jo m'anava fent secretament, / com un brodat, aquí baix a la terra.

Lectura dels fets dels Apòstols Ac 13, 22-26

En aquells dies, Pau digué: «Als nostres pares, Déu els donà David per rei i, testimoniant a favor d'ell digué: “M'he fixat en David, fill de Jesè, que és un home com el desitja el meu cor, ell durà a terme tot el que em proposo.» De la descendència d'ell, tal com ho havia promès, Déu ha donat a Israel un Salvador, que és Jesús. Abans que vingués ell, Joan va predicar a tot el poble d'Israel un baptisme de conversió. Però Joan, en acabar la seva missió deia: Jo no sóc pas allò que vosaltres penseu, però després de mi en ve un altre de qui no sóc digne de deslligar el calçat dels peus. “Germans, a nosaltres, els descendents d'Abraham, i també a tots vosaltres que creieu en Déu, ens envia Déu aquest missatge de salvació.”»

Lectura de l'evanngeli segons sant Lluç 1, 57-66. 80

Quan es complí el temps, Elisabet tingué un fill. Els veïns i els parents sentien dir que el Senyor li havia fet aquest favor tan gran, i tots la felicitaven. El dia vuitè es reuniren per circumcidat el nen, i proposaven que es digués Zacaries, com el seu pare. Però la mare s'hi oposava dient: «No, que s'ha de dir Joan.» Ells li replicaren: «Però si no hi ha ningú de la família que se'n digui!» Llavors feren senyes al pare preguntant-li com volia que es digués. Ell demanà unes tauletetes i escriví: «S'ha de dir Joan.» Tots se'n van meravellar. I a l'instant Zacaries recobrà la paraula i beneïa Déu. Un gran respecte s'apoderà de tots els veïns. La gent en parlava per tota la muntanya de Judea, i tothom qui ho sentia en guardava el record i es preguntava: «Què serà aquest noi?», perquè la mà del Senyor era amb ell. I el noi creixia i s'enfortia en l'Esperit, i va viure al desert fins al dia que es va manifestar a Israel.